



Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet

Sammanfattning

Utrikesutskottet föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse om Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet till handlingarna. Utskottet föreslår också att riksdagen avslår samtliga motionsyrkanden som behandlas i betänkandet, bl.a. med hänvisning till pågående arbete.

I betänkandet finns tre reservationer (M, V, KD).

Behandlade förslag

Skrivelse 2016/17:64 Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet.

Åtta yrkanden i följd motioner.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Skrivelsens huvudsakliga innehåll.....	4
Utskottets överväganden.....	5
Ökad förutsägbarhet i biståndet.....	5
Reservationer	12
1. Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (M).....	12
2. Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (V).....	14
3. Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (KD).....	17
Särskilt yttrande.....	18
Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (V)	18
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	21
Skrivelsen.....	21
Följdmotionerna	21

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Ökad förutsägbarhet i biståndet

Riksdagen avslår motionerna

2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V) yrkandena 1–4,

2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3 och

2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. (M).

Reservation 1 (M)

Reservation 2 (V)

Reservation 3 (KD)

2. Skrivelsen

Riksdagen lägger skrivelse 2016/17:64 till handlingarna.

Stockholm den 14 mars 2017

På utrikesutskottets vägnar

Kenneth G Forslund

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Kenneth G Forslund (S), Karin Enström (M), Sofia Arkelsten (M), Margareta Cederfelt (M), Kerstin Lundgren (C), Pernilla Stålhammar (MP), Krister Örnfjäder (S), Birgitta Ohlsson (L), Hans Linde (V), Sofia Damm (KD), Maria Andersson Willner (S), Emilia Töyrä (S), Sotiris Delis (M), Carin Jämtin (S), Pavel Gamov (SD) och Åsa Eriksson (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens skrivelse 2016/17:64 om Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet samt tre följdmotioner som väckts med anledning av skrivelsen.

Riksrevisor Margareta Åberg presenterade granskningen för utskottet i oktober 2016. Minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat Isabella Lövin redovisade den 2 februari 2017 regeringens skrivelse för utskottet och redogjorde den 21 februari 2017 för den modell som används för beräkning av kostnader för asylsökande.

Den 23 februari 2017 presenterade Migrationsverket sitt arbete med att ta fram prognoser för beräkning av kostnader för asylsökande. Samma datum presenterade Concord sin utredning om avräkningar från biståndsramen för utskottet.

Bakgrund

Riksrevisionen överlämnade enligt 9 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. den 26 augusti 2016 granskningsrapporten Ett förutsägbart bistånd – trots en osäker finansiering (RiR 2016/17) till riksdagen. Riksrevisionen har i rapporten granskat om Utrikesdepartementet och Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) planerar biståndsverksamheten på ett långsiktigt och förutsägbart sätt.

Riksdagen överlämnade Riksrevisionens rapport till regeringen den 26 augusti 2016. Med anledning av rapporten överlämnade regeringen skrivelsen Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet till riksdagen den 8 december 2016.

Utrikesutskottet har tidigare vid ett flertal tillfällen berört de frågor som behandlas i skrivelsen, senast i betänkande 2016/17:UU2.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redovisar regeringen sin bedömning av Riksrevisionens iakttagelser och vilka åtgärder som vidtagits eller planeras med anledning av Riksrevisionens rekommendationer i rapporten.

Utskottets överväganden

Ökad förutsägbarhet i biståndet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelse 2016/17:64 till handlingarna och avslår samtliga motionsyrkanden, bl.a. med hänvisning till pågående arbete.

Jämför reservationerna 1 (M), 2 (V) och 3 (KD) samt särskilt yttrande (V).

Riksrevisionens granskning

Riksrevisionens övergripande slutsats är att den statliga beredskapen för att säkerställa en långsiktig och förutsägbar biståndsverksamhet varit låg under den granskade perioden (januari 2010 till april 2016). Vidare konstaterar Riksrevisionen att osäkerheten i finansieringsvolymen har ökat under perioden, men att regeringen inte har agerat för att etablera en ökad förutsägbarhet i budgeteringen av biståndet. Därför anser Riksrevisionen att regeringen bör förbättra sin budgetering och planering, så att riksdagens och regeringens ambitioner om en långsiktigt förutsägbar svensk biståndsverksamhet kan nås. Samtidigt framhåller Riksrevisionen att Utrikesdepartementet och Sida, främst under 2015, har inlett ett arbete som på sikt har goda förutsättningar att öka långsiktigheten och förutsägbarheten inom biståndsverksamheten.

Riksrevisionen lämnar följande rekommendationer med anledning av granskningen:

- Regeringen bör göra en översyn av den beräkningsmodell som används för prognos, budgetering och redovisning av asylkostnader som en del av biståndet. Resultatet av översynen bör, i linje med budgetlagen, redovisas för riksdagen.
- Undvik eller minska överföringar mellan utgiftsområden genom att när det är möjligt använda befintlig anslagskredit.
- Utveckla underlaget i eventuella kommande ändringsbudgetar och redovisa hur föreslagna förändringar är beräknade samt hur de kommer att påverka biståndsverksamheten.
- Utveckla redovisningen av asylkostnader som en del av biståndet. Redovisningen bör tydligt visa hur utfall beräknats.
- Se till att Utrikesdepartementet fortsätter att utveckla en ökad beredskap i budgeteringen av biståndsverksamheten, även på längre sikt.
- Se till att Sida som expertmyndighet ges möjlighet att lämna in underlag i Utrikesdepartementets arbete med ökad beredskap i budgeteringen av biståndsverksamheten.

- Utveckla en beredskap för att hantera förändringar i Utrikesdepartementets anslagsdel under pågående budgetår. Förslagsvis kan den typ av scenariounderlag som Utrikesdepartementet tagit fram för budgetberedningen utvecklas för att ge ökad förutsägbarhet.
- Sida bör utveckla sin beredskap för förändringar i myndighetens finansiering. Sida bör tydligt redovisa hur förändrade finansiella förutsättningar enligt myndigheten bäst kan hanteras, för att säkerställa politiska prioriteringar i det internationella biståndet. Resultatet skulle exempelvis kunna presenteras i myndighetens budgetunderlag.

Regeringens skrivelse

Regeringen välkomnar Riksrevisionens granskning av planering och förutsägbarhet inom biståndsverksamheten och redovisar ett antal åtgärder som kommer att vidtas med anledning av Riksrevisionens rekommendationer.

Regeringen anser liksom Riksrevisionen att det finns ett behov av att se över modellen för beräkning av asylkostnader i biståndet och dess påverkan på biståndets finansiering i syfte att skapa bättre planeringsförutsättningar inom biståndet. Regeringen avser att se över modellen under 2017 och kommer att redovisa resultatet av detta arbete i en kommande budgetproposition.

Med anledning av Riksrevisionens förslag att i högre grad använda sig av anslagskrediter konstaterar regeringen att finansutskottet tidigare har uttalat att anslagskrediten för en myndighet kan användas för att exempelvis fördela tillfälliga anslagstoppar över tiden, men att den i allmänhet är mindre lämplig för att komma till rätta med mycket omfattande eller mer bestående oförutsedda utgiftsökningar (2008/09:FiU11). Regeringen anser att användningen av ändringsbudgetar är ett transparent sätt att hantera ändrade avräkningar mot biståndsramen till följd av omvärldsförändringar. Ordningen är väl etablerad och underlättar budgetprocessen genom att det minskar behovet av att hantera dessa förändringar i efterhand i nästkommande budgetproposition. Det ligger också i linje med att budgeten är ettårig samt med uppfyllandet av det årliga biståndsmålet.

Regeringen instämmer också i Riksrevisionens synpunkt att informationen i ändringsbudgetarna kan förbättras så att riksdagen får bättre information om såväl skälen till regeringens förslag som de budgetmässiga konsekvenserna. Regeringen påpekar att sådana förbättringar genomfördes redan i höständringsbudgeten för 2016.

Regeringen delar Riksrevisionens uppfattning att det finns ett behov av en förbättrad redovisning av asylkostnaderna, såväl i budgetpropositionen som i statens årsredovisning. Regeringen påpekar också att Sverige deltar i den arbetsgrupp inom OECD som ska se över hur rapporteringen av asylkostnader kan bli mer transparent och internationellt jämförbar.

Det framgår av skrivelsen att Utrikesdepartementet framöver, som en del av beredningen av budgetpropositionen, kommer att analysera hur en

eventuellt förändrad finansiering av biståndsverksamheten skulle påverka beslutade strategier och annan biståndsverksamhet, på både kort och lång sikt. Lämpliga samverkansformer för att involvera Sida i detta arbete kommer att utarbetas. Utrikesdepartementet kommer också att fortsätta att utveckla sina analyser i syfte att uppnå en bättre beredskap.

Regeringen noterar att Sida under hösten 2015 arbetade fram principer för hur myndigheten skulle hantera förändrade anslagsnivåer. Principerna består av ett antal faktorer att beakta, däribland att säkerställa att politiska prioriteringar får genomslag. Sida har också identifierat ett mindre antal anslagsposter där det är enklare att anpassa verksamheten till förändringar i anslag. Myndigheten kommer att fortsätta att utveckla detta arbetssätt.

Motionerna

Moderaterna anför i kommittémotion 2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. att regeringen bör återkomma till riksdagen med en plan för hur biståndet framöver ska kunna vara effektivt, bättre planerat och mer transparent budgeterat med tydliga kostnadsberäkningar och en god beredskap för hur omfördelningar ska kunna ske under pågående budgetår.

Vänsterpartiet anför i kommittémotion 2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. yrkande 1 att regeringen bör återkomma med förslag om hur man löpande ska redovisa hur avräkningarna från biståndet för migrationskostnader förhåller sig till biståndets mål. Partiet anser också i yrkande 2 att regeringen löpande bör redovisa på webbplatsen Openaid vilka migrationskostnader som avräknas från biståndet. Vidare bör enligt yrkande 3 en oberoende översyn genomföras av i vilken mån avräkningarna från biståndsbudgeten är förenliga med OECD:s biståndskommittés (Dac) riktlinjer. Slutligen anser Vänsterpartiet i yrkande 4 att regeringen, i den översyn av modellen för beräkning av asylkostnaderna som aviseras, ska beakta olika alternativ.

Kristdemokraterna anför i kommittémotion 2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. yrkande 1 att regeringen bör återkomma till riksdagen med en redogörelse över hur man kan undvika stora ändringsbudgetar och öka transparensen. Motionärerna anser också att regeringen bör tydliggöra hur de kostnader som avräknas från biståndet beräknas (yrkande 2). Slutligen anför motionärerna att en översyn bör göras för att säkerställa att avräkningarna på biståndet är i enlighet med rådande regelverk.

Utskottets ställningstagande

Bakgrund – biståndsram och avräkningar

Sedan lång tid beräknas biståndsramens storlek utifrån Sveriges bruttonationalinkomst (BNI). Enprocentmålet har inneburit att biståndsramen har växt från 11,6 miljarder kronor budgetåret 1989/90 till 43,4 miljarder kronor 2016. Biståndets koppling till BNI innebär dock en viss osäkerhet kring hur mycket medel som kommer att finnas tillgängligt för bistånd ett visst år.

Regeringens budgetering av biståndsramen utgår från den senast tillgängliga prognosen för den svenska BNI-utvecklingen och ändras normalt inte även om det faktiska utfallet avviker från prognosen.

Avräkningar är kostnader i statsbudgeten som räknas som bistånd enligt OECD/Dacs kriterier och därmed ingår i biståndsramen, men som återfinns under andra utgiftsområden än Internationellt bistånd. Avräkningarna omfattar framför allt kostnader för asylsökande, det svenska bidraget till den del av EU:s gemensamma bistånd som finansieras genom EU:s reguljära budget och de delar av utrikesförvaltningens förvaltningskostnader som avser utvecklingssamarbete. I budgetpropositionen för 2017 beräknas avräkningarna till 11,1 miljarder kronor, vilket motsvarar 24 procent av biståndsramen. Eftersom det framför allt är kostnaderna för asylsökande som varierar under och mellan åren – och därmed påverkar förutsägbarheten i biståndet – väljer utskottet i det följande att fokusera på denna del av avräkningarna.

Enligt OECD/Dacs riktlinjer får kostnader för asylsökande från låg- och medelinkomstländer räknas in i det officiella utvecklingsbiståndet, ODA (Official Development Assistance). Riktlinjerna beskriver dock inte i detalj hur kostnaderna ska beräknas. OECD/Dac presenterade i december 2015 en genomgång som visade att givarländernas beräkningsmodeller skiljer sig åt, bl.a. när det gäller vilken del av asylprocessen som ingår i kostnaderna. Genomgången visade också att genomsnittskostnaden per asylsökande varierar mycket mellan länderna. På OECD/Dacs högnivåmöte i februari 2016 tillsattes en arbetsgrupp som ska förtydliga riktlinjerna för rapportering av asylkostnader i givarlandet. Gruppen ska även se över hur rapporteringarna av asylkostnader kan bli mer transparenta och internationellt jämförbara. Sverige deltar i arbetsgruppen.

För att beräkna de asylkostnader som enligt OECD/Dacs regelverk kan räknas som en del av biståndet (ODA) används i Sverige en modell som baseras på antalet sökande i Sverige, deras genomsnittliga vistelsetid i mottagningssystemet samt den genomsnittliga kostnaden per asylsökande och dygn. Asylkostnaderna omfattar även mottagandet av personer som vidarebosätts i Sverige (s.k. kvotflyktingar) och deras resor till Sverige. Det är endast kostnader för asylsökande och kvotflyktingar under deras första 12 månader i Sverige som får räknas som ODA. Modellens konstruktion utgår också från att samtliga kostnader för mottagandet uppstår det kalenderår den asylsökande anländer till Sverige. Regeringens budgetförslag baseras på den prognos över antalet asylsökande som Migrationsverket gör i juli.

I dygnskostnaden för asylsökande ingår, enligt Migrationsverkets presentation för utskottet, ersättning till kommunerna för ensamkommande barn, dagersättningar till asylsökande, mat, logi, undervisning, vård, ersättningar till gode män, lokalkostnader och personalkostnader på asylboenden. Enligt uppgift från Regeringskansliet var den modell som användes för att beräkna avräkningar från början utfallsbaserad, dvs. utfallet i årsredovisningarna användes, och sedan har modellen justerats gradvis. Modellen har sedan budgetpropositionen för 2014 varit prognosbaserad (enligt

utgiftsmodellen) för anslaget 1:2 inom utgiftsområde 8. Detta anslag har den absolut största effekten på dygnskostnaden. Den sista justeringen av beräkningsmodellen genomfördes 2015 och innebär att prognoser enligt utgiftsmodellen började tillämpas även på anslaget 1:1 (förvaltningsanslaget) inom utgiftsområde 8.

Sverige rapporterar till Dac enligt den kostnadsmodell som används i Migrationsverkets årsredovisning. Jämfört med utgiftsmodellen, som används för framåtblickande avräkningar i budgetpropositionen, ger kostnadsmodellen i Migrationsverkets årsredovisning en bakåtblickande bild av faktiska kostnader för enskilda år. Innan 2009 rapporterade Sverige avräknat belopp enligt budgetpropositionen till OECD/Dac.

OECD/Dac granskade Sveriges utvecklingsamarbete 2013 och fann då att den modell för avräkningar som användes var i enlighet med OECD/Dacs regelverk (OECD Development Cooperation Peer Review 2013). Man rekommenderade dock Sverige att tydligt och offentligt redovisa såväl hur avräkningarna beräknas som orsaken till nivåförändringar. Vid en uppföljande granskning 2015 (mid term review) fann OECD/Dac att förbättringar genomförts i enlighet med rekommendationen från 2013.

Sveriges rapportering om ODA till OECD/Dac för ett visst år kan skilja sig från de belopp som budgeterats eller avräknats. Ett tydligt exempel är 2015 då 1 procent av BNI avsattes till bistånd enligt budgetpropositionen och riksdagens beslut. Den siffra som rapporterades till OECD/Dac var dock betydligt högre, 1,4 procent av BNI. Detta berodde bl.a. på att antalet asylsökande under 2015 blev betydligt högre än den prognos som legat till grund för budgetpropositionen och ändringsbudgetarna. Vissa inbetalningar till multilaterala organisationer som var planerade till 2016 tidigarelades också. En annan förklaring till att den beslutade nivån på avräkningar kan skilja sig från den som rapporteras till Dac är att dygnskostnaden förändrats sedan prognostillfället, bl.a. därför att andelen ensamkommande barn bland de asylsökande har ökat.

Osäkerheten när det gäller nivån på avräkningarna, och därmed biståndsbudgetens storlek, var särskilt märkbar 2016. I budgetpropositionen beräknades avräkningarna till 8 miljarder kronor. Avräkningarna ändrades sedan i såväl vår- som höständringsbudgeten. I den förstnämnda ökade avräkningarna med 4,1 miljarder kronor till följd av ett ökat antal asylsökande. I höständringsbudgeten för 2016 däremot minskades avräkningarna med 6,1 miljarder kronor – återigen till följd av ändringar av antalet asylsökande.

Ställningstagande

Utskottet välkomnar den granskning som Riksrevisionen genomfört. Förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet är viktigt, såväl för att säkra effektiviteten i insatserna som för att öka riksdagens möjlighet att granska regeringens budget som helhet och påverka politikens inriktning.

Utskottet vill också understryka vikten av transparens när det gäller biståndsramen och vad som ingår i avräkningarna. Det svenska utvecklingssamarbetet har i dag ett starkt stöd hos den svenska befolkningen, och den svenska biståndsviljan är fortsatt hög¹. Stora förändringar av biståndsbudgeten under pågående år, liksom stora diskrepanser mellan de nivåer som riksdagen beslutar och vad som inrapporteras till OECD/Dac – och därmed blir den internationellt erkända nivån – kan skapa osäkerhet om vad enprocentmålet egentligen innebär och i förlängningen skada allmänhetens förtroende för det svenska utvecklingssamarbetet.

Utskottet välkomnar mot denna bakgrund de åtgärder som regeringen aviserar för att uppnå en ökad förutsägbarhet i biståndet och vill i sammanhanget lämna följande synpunkter.

Sverige ska ha en ambitiös utvecklingspolitik och ett generöst bistånd som utgår från och värnar OECD:s definition av bistånd. Denna anger att bistånd, ODA, är flöden från den offentliga sektorn med det huvudsakliga syftet att främja ekonomisk utveckling och välbefinnande i fattiga länder och med ett gåvoelement om minst 25 procent. Utskottet vill understryka att de avräkningar från biståndsramen som görs ska vara i enlighet med OECD/Dacs riktlinjer.

Regeringen aviserar i skrivelsen en översyn av den modell som regeringen använder för prognos, budgetering och redovisning av asylkostnader inom biståndet. Utskottet utgår från att regeringen gör en heltäckande översyn utifrån Riksrevisionens granskning som beaktar olika alternativ för att beräkna och fördela asylkostnaderna.

Arbetet inom OECD/Dac för att förtydliga riktlinjerna för rapportering av asylkostnader i givarlandet och se över hur rapporteringen från olika länder kan bli mer transparent och internationellt jämförbar, beräknas enligt uppgift vara färdigt vid årsskiftet 2017/18. Utskottet vill understryka vikten av att regeringen i sin översyn även beaktar resultatet av OECD/Dacs arbete så att riksdagen kan få en samlad rapportering av de förändringar som regeringen avser att genomföra, både när det gäller avräkningar på grund av kostnader för asylsökande och hur dessa redovisas till OECD/Dac. Regeringen bör med anledning av detta se över tidplanen för sin egen översyn, vilken enligt skrivelsen ska vara slutförd under 2017. Utskottet noterar att den modell som används för beräkning av avräkningarna har varierat mellan åren och konstaterar att detta försvårar riksdagens möjligheter att granska och följa upp regeringens budget. Utskottet vill understryka vikten av att den nya modellen utformas på ett sätt som gör den hållbar och jämförbar över tid och återspeglar de faktiska kostnaderna. Om modellen ändras bör regeringen tydligt redovisa skälen till och effekterna av detta för riksdagen.

För att öka transparensen i biståndet bör regeringen inom ramen för översynen också se över möjligheterna att begränsa skillnaden mellan de avräkningar som görs i budgeten och vad som rapporteras till OECD/Dac.

¹ Enligt SOM-undersökning 2015/16.

En annan transparensfråga som utskottet vill lyfta fram är hur kostnaderna för asylsökande beräknas. Utskottet välkomnar att avräkningarna för flyktingkostnader i Sverige redovisas i Openaid (Openaid.se). Utskottet noterar dock att webbplatsen endast anger att avräkningarna avser kostnader för mottagning av asylsökande från ODA-länder under de första 12 månaderna av deras vistelse i Sverige. Ingen beskrivning ges av vad som ingår i dessa kostnader eller hur dessa beräknas. Utskottet vill understryka vikten av att de belopp som redovisas på Openaid är jämförbara mellan olika år och att det framgår hur kostnaderna beräknats.

Det framgick av biståndsministerns föredragning för utskottet den 2 februari 2017 att regeringens beslut om hur minskningar av biståndsbudgeten under pågående år hanteras bygger på två styrande principer, att värna ingångna avtal och att pågående verksamhet inte ska drabbas. Enligt skrivelsen har Sida också utvecklat sina verktyg för att hantera förändrade anslagsnivåer, bl.a. för att säkerställa att politiska prioriteringar får genomslag. Det framgår även av skrivelsen att Utrikesdepartementet ser över lämpliga samverkansformer för att involvera Sida i arbetet med att utveckla en ökad beredskap. Utskottet välkomnar detta och utgår från att den förbättrade beredskapen också kommer att resultera i tydligare budgetunderlag till riksdagen. Utskottet noterar i sammanhanget att den praktiska hanteringen av de ökade avräkningarna under senare år i hög grad byggt på antaganden om ökande biståndsnivåer kommande år på grund av ökande BNI, och vill understryka att en fullgod beredskap i budgeteringen även bör beakta risken för stagnerande eller sjunkande BNI.

Slutligen vill utskottet understryka vikten av att regeringen ger en samlad redovisning till riksdagen av resultatet av det förbättringsarbete som enligt skrivelsen pågår för att förbättra förutsägbarheten och långsiktigheten i biståndet. Detta är nödvändigt för riksdagens möjligheter att granska regeringens budget och påverka politikens inriktning.

I den mån de inte tillgodosetts genom vad som här anförts avstyrker utskottet motionerna 2016/17:3580 yrkandena 1–4, 2016/17:3591 yrkandena 1–3 och 2016/17:3595. Utskottet föreslår att skrivelsen läggs till handlingarna.

Reservationer

1. **Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (M)**

av Karin Enström (M), Sofia Arkelsten (M), Margareta Cederfelt (M) och Sotiris Delis (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. (M) och avslår motionerna

2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V) yrkandena 1–4 och

2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3.

Ställningstagande

Riksrevisionens förslag att förbättra budgeteringen och planeringen av biståndet bör genomföras. Regeringens svar på Riksrevisionens kritik saknar skarpa förslag. Det krävs ett större helhetsgrepp eller en nystart. Säkerhetspolitiskt befinner sig världen i ett nytt läge. Det är historiskt många människor på flykt. De humanitära behoven är enorma. Biståndet står inför stora utmaningar. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med en plan för hur biståndet framöver ska kunna vara effektivt, bättre planerat och mer transparent budgeterat med tydliga beräkningar av kostnader för asylsökande och en god beredskap för hur omfördelningar ska kunna ske under pågående budgetår. Det ska vara möjligt för riksdagen att få relevant information för att kunna följa upp och granska regeringen. På så sätt kan det svenska biståndet vara både mer förutsägbart och effektivt.

Den övergripande kritiken mot den nuvarande regeringen i Riksrevisionens granskningsrapport Ett förutsägbart bistånd – trots en osäker finansiering, bekräftar att regeringen inte tillräckligt tidigt agerat och hanterat de osäkerheter som påverkar biståndsbudgeten. Förutsägbarhet är viktigt för all verksamhet. Det saknas en plan från Utrikesdepartementet för att hantera förändringar i den egna budgeten. Bristerna påverkar förutsägbarheten och kvaliteten i biståndet.

Riksrevisionen rekommenderar regeringen att göra en översyn av den modell som används för prognos, budgetering och redovisning av asylkostnaderna i biståndet. Den modell för avräkningar som finns har använts under lång tid och av olika regeringar i enlighet med gällande regelverk från OECD/Dac. Den nuvarande regeringen rapporterar in de totala kostnaderna

för mottagande och asylsökande från utvecklingsländerna enligt gällande Dac-principer. Det svenska biståndet 2015 är på nivån 1,4 procent av BNI enligt Dac. En del av förklaringen till detta är förutom den budgeterade biståndsramen även extra tillskjutna medel i slutet på förra året i form av en skuld till gröna fonden samt tidigarelagda utbetalningar till några FN-organisationer. I sammanhanget bör nämnas att förra årets ovanliga hantering av budgeten har granskats av Konstitutionsutskottet som kritiserade den, men konstaterade att det inte gjorts några formella fel.

Regeringen anför som svar på Riksrevisionens kritik av effekterna på biståndet att regeringen under hösten 2015 valde att begränsa asylkostnaderna inom biståndet till maximalt 30 procent av biståndsramen. Det är dock oklart hur begränsningen till 30 procent ska tolkas och vilket underlag som ligger till grund för regeringens bedömning. Det gör det svårt för riksdagen att följa upp regeringens politik och beslut inom biståndet. Riksrevisionens kritik är att effekterna av regeringens hantering påverkar kvaliteten på biståndet.

Riksrevisionen konstaterar att biståndets koppling till BNI och till kostnader för asylmottagning medför en osäkerhet kring hur mycket medel som återstår för biståndsverksamhet för ett visst år. Riksrevisionens syfte med granskningen har varit att undersöka om regeringen, Utrikesdepartementet och Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) kan hantera en osäker finansiering så att svensk biståndsverksamhet ändå ges förutsättningar att vara förutsägbar och långsiktig.

Riksrevisionen har även granskat om regeringens budgetering och ekonomiska redovisning av svenskt bistånd är tydlig. Riksrevisionen berör frågan om enprocentmålets konstruktion och att kopplingen till BNI och kostnader för asylmottagning medför viss osäkerhet när det gäller de medel som återstår för biståndsverksamhet för ett visst år. Vi delar Riksrevisionens bild och konstaterar samtidigt att enprocentmålets konstruktion är budgettekniskt annorlunda jämfört med andra utgiftsområden; dock har Sverige åtagit sig ett procentmål, som har mycket stort stöd hos allmänheten, och arbetssättet är väl inarbetat och känt hos berörda departement och myndigheter. Enprocentmålet ställer dock större krav på den politiska ledningen att på ett ansvarsfullt, transparent och förutsägbart sätt kunna hantera förändringarna. Det är uppenbart att den nuvarande regeringen brister i det politiska hantverket och att ryckigheten har påverkat biståndets kvalitet.

Riksrevisionen menar att den beräkningsmodell som används för att budgetera avräkningar för mottagande av asylsökande riskerar att inte ge en rättvisande bild av de faktiska kostnaderna för asylsökande det kommande året. En utmaning för modellen för beräkning av avräkningar är att prognoserna från Migrationsverket har skiftat mycket samt att regeringen har varit oförberedd trots att information om oron i omvärlden samt flyktingsituationen funnits tillgänglig.

Riksrevisionens övergripande slutsats är att den statliga beredskapen för att säkerställa en långsiktig och förutsägbar biståndsverksamhet varit låg under den granskade perioden (januari 2010 till april 2016). Den nuvarande

regeringen föreslår inga andra åtgärder än att fortsätta med det arbete som redan påbörjats för öka förutsägbarheten. Det finns en oro för att det politiska ledarskapet brister även i denna fråga och att den statliga beredskapen ännu är på en för låg nivå med anledning av detta, och vi avser att följa upp detta och även granska arbetet som pågår.

Vidare konstaterar Riksrevisionen att osäkerheten i finansieringsvolymen har ökat under perioden, men att regeringen inte har agerat för att etablera en ökad förutsägbarhet i budgeteringen av biståndet. Därför anser Riksrevisionen att regeringen bör förbättra sin budgetering och planering, så att riksdagens och regeringens ambitioner om en långsiktigt förutsägbar svensk biståndsverksamhet kan nås. Moderaterna har tidigare lyft frågor om problemen med att biståndsbudgetens tematiska delar inte går att följa upp, samt KU-anmält den ovanliga hanteringen av budgeten under förra året.

2. Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (V)

av Hans Linde (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V) yrkandena 1 och 3 samt avslår motionerna

2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V) yrkandena 2 och 4,

2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3 och

2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. (M).

Ställningstagande

Vänsterpartiets biståndspolitik utgår från internationell solidaritet. Vi vill att Sveriges utvecklingspolitik ska vara omfattande, förutsägbar, långsiktig och transparent. Den ska bygga på ett starkt lokalt ägandeskap och utgå från biståndseffektivitetsagendan och våra övriga internationella åtaganden. Det är så vi kan utforma en utvecklingspolitik som gör skillnad. Vi står i stort bakom de mål som riksdagen satt upp och menar att politiken tydligt måste sträva mot dem. Det är utifrån dessa principer och riktlinjer Sverige kan bedriva ett bistånd som verkligen gör skillnad.

Riksrevisionens granskning är begränsad till frågor om förutsägbarhet för biståndet utifrån avräkningar för asylkostnader, men visar på tydliga brister inom de granskade områdena. Vänsterpartiet har länge varit kritiska mot att avräkningar görs från biståndet för flyktingmottagande. Vi försvarar asylrätten. Flyktingmottagandet ska vara humant och välkomnade och

ordentligt finansierat. Men flyktingmottagande i Sverige är inte bistånd. Vi tycker i grunden inte att det är rimligt att världens fattiga, hungriga och förtryckta ska betala för asylkostnader i Sverige genom uteblivet bistånd. Sverige, som är ett av världens rikaste, länder måste klara av att leva upp till våra åtaganden både när det kommer till asylrätten och när det kommer till utvecklingspolitiken.

Därför anser Vänsterpartiet att Sverige i grunden bör minska avräkningarna för asylkostnader med målet att de helt ska avvecklas. Avräkningarna från biståndet sänder också signalen att bistånd är en form av välgörenhet som vi kan unna oss när vi har råd och dra in när vi tycker att vi har behov att täcka i Sverige. Det är en syn som ligger långt från både Vänsterpartiets syn på bistånd och hur man internationellt i dag definierar bistånd. Efter mer än 60 år av svenskt statligt bistånd vet vi att partnerskap, långsiktighet och ett starkt lokalt ägandeskap och ansvarsutkrävande är förutsättningar för att biståndet ska ge långsiktiga resultat. Det är också kärnan i den globala biståndseffektivitetsagendan som utvecklats sedan 2005.

Utöver invändningar mot principerna bakom avräkningarna i sig ser Vänsterpartiet stora brister i den modell som används för att beräkna avräkningarnas storlek. Den nuvarande modellen är konstruerad på ett sätt som gör att den inte beskriver de verkliga kostnaderna för flyktingmottagandet. Detta beror dels på för att den utgår från att alla kostnader för en asylsökande uppstår det år personen söker asyl. År 2015 sökte över 160 000 människor asyl i Sverige. En övervägande majoritet av dem gjorde det under årets sista månader. Kostnaderna för mottagandet av dessa människor belastar därför i praktiken budgeten för 2016, men på grund av den modell som används för att beräkna avräkningarna beräknas de belastas budgeten för 2015. Det beror även på att modellen är väldigt känslig för antalet asylsökande som anländer och hur många dygn det tar från asylansökan till kommunplacering. Det är dessutom otydligt vad som ingår i den dygnskostnad som används i modellen.

De stora bristerna i modellen blev tydliga i budgeten för 2016. I höstbudgeten som presenterades den 21 september 2015 slog man fast att 8,2 miljarder kronor, motsvarande 19 procent av biståndsbudgeten, skulle avräknas för flyktingkostnader. Budgeten grundade sig på prognoser som någon månad senare visade sig vara felaktiga. Redan när riksdagen skulle fatta beslut om budgeten i december 2015 var det tydligt att budgetförslaget skulle behöva justeras. Finansministern talade om att så mycket som 60 procent av biståndet skulle kunna komma att avräknas. Regeringen och Vänsterpartiet enades efter förhandlingar om en vårandringsbudget där avräkningarna ökade till 12,2 miljarder kronor, motsvarande 28 procent av biståndet. Men under sommaren visade det sig att betydligt färre än beräknat sökte asyl i Sverige under 2016 och i höständringsbudgeten minskades avräkningarna till 5,9 miljarder kronor. Denna stora ryckighet och kortsiktighet fick självklart långtgående konsekvenser för många av Sveriges partner. Internationella organisationer fick först besked att Sverige skulle minska sitt stöd och t.o.m. bryta ingångna avtal, för att några månader senare få nya besked. Många

aktörer i utvecklingsländer har med rätta frågat sig om man kan lita på Sveriges stöd och löften. Det har skadat Sveriges trovärdighet som biståndsaktör.

Sammantaget gör dessa brister i modellen för att beräkna avräkningarna att biståndets transparens, förutsägbarhet och långsiktighet brister kraftigt. I slutändan drabbar detta biståndets mottagare, människor som lever i fattigdom och förtryck.

Målet för den svenska biståndspolitik som slagits fast av riksdagen är att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. Detta gäller för hela utgiftsområde 7, Internationellt bistånd. De kostnader som avräknas från biståndet för att finansiera flyktmottagande är trots det inte underställda målet och utvärderas inte heller gentemot det. Avräkningarna följer heller inte regeringens landprioritering eller tematiska prioritering inom biståndet.

Avräkningarna motverkar dessutom de principer som finns i effektivitetsagendan om mottagarländernas ägarskap över planering och prioritering inom biståndet, fokus på resultat, transparens och inkluderande partnerskap mellan givare och mottagare som Sverige ställt sig bakom. Samtliga utgifter inom utgiftsområde 7 bör underställas målet för biståndet och utvärderas i enlighet med det. Regeringen bör återkomma med förslag om löpande redovisning av hur avräkningarna från biståndet för migrationskostnader förhåller sig till biståndets mål.

De senaste åren har vi sett stora förändringar i antalet asylsökande, vilket skapar stora svängningar i den totala biståndsvolymen. Antalet asylsökande är svårt att förutse eftersom det till stor del beror på händelser i omvärlden.

Antalet dygn i asyprocessen varierar delvis till följd av antalet asylsökande, men det har inte varit den största källan till osäkerhet kring avräkningarna. En stor brist med dagens modell är dygnskostnaden. Här brister också transparensen. Regeringen har hittills inte redovisat vad som är inkluderat i dygnskostnaden de använder i sin beräkningsmodell. Concord visar i rapporten En säker finansiering av biståndet att avräknad kostnad per asylsökande har stigit från 55 000 kronor i genomsnitt under regeringen Persson till ca 100 000 kronor under regeringen Reinfeldt och ca 150 000 kronor under regeringen Löfven utan någon tydlig förklaring.

Concord har också granskat hur avräkningarna förhåller sig till de riktlinjer som OECD/Dac satt upp. Enligt rapporten är minst en femtedel av de kostnader som inkluderas i avräkningar inte förenliga med OECD/Dac:s riktlinjer. Bristen på transparens gör det svårt att granska denna fråga i detalj, men Concord har funnit att kostnader för administration, systemutveckling/it, resor, utbildning för migrationsverkets personal, löner och kontor inkluderats i avräkningarna trots att de inte nämns i riktlinjerna. Periodvis har även kostnader för bevakning av asylboenden inkluderats. Dessutom finns kostnader som direkt verkar bryta mot riktlinjerna, som t.ex. kostnader för organiserad sysselsättning, undervisning i svenska och andra integrationsfrämjande insatser. Svenska regeringar har under alla år hävdat att avräkningarna följer OECD/Dac:s riktlinjer. ConCORDs rapport visar att det

troligen inte är korrekt. Det har heller inte granskats närmare vilka kostnader som avräknas och den bristande transparensen har omöjliggjort en sådan bedömning. OECD/Dac har inte heller haft tillgång till fullständigt material vid sina granskningar och Riksrevisionen hade inte i uppdrag att granska avräkningarna i relation till OECD/Dac:s riktlinjer. Regeringen bör få i uppdrag att genomföra en oberoende översyn av i vilken mån avräkningarna från biståndsbudgeten är förenliga med OECD/Dac:s regler.

3. Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (KD)

av Sofia Damm (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkandena 1–3 och
avslår motionerna
2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V) yrkandena 1–4 och
2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. (M).

Ställningstagande

Den övergripande kritiken i Riksrevisionens granskningsrapport Ett förutsägbart bistånd – trots en osäker finansiering, bekräftar att regeringen inte på ett tillfredsställande sätt har agerat och hanterat de osäkerheter som påverkar biståndsbudgeten. I granskningen kritiseras de stora ändringsbudgetar under budgetåret som hindrat en långsiktig planering av biståndsinsatser. Det är också mycket svårt att följa hur dessa kostnader har beräknats. Kristdemokraterna anser det därmed nödvändigt att regeringen snarast återkommer till riksdagen med en redogörelse över hur stora ändringsbudgetar ska kunna undvikas framöver och hur transparensen ska kunna öka.

Vidare har en rad civilsamhällsorganisationer nyligen presenterat en rapport (En säker finansiering av biståndet, Aidwatch) som fokuserar på avräkningar från biståndet. I denna rapport betonas också bristerna med stora ändringsbudgetarna, bristfällig transparens och redovisning. Biståndsorganisationerna har även låtit granska innehållet i avräkningarna och konstaterar att det finns delar av de svenska biståndsavräkningarna som inte kan klassas som Dac-fähiga, dvs. de bryter därmed mot regelverket. Detta är allvarligt och måste givetvis ses över. Kristdemokraterna anser att regeringen bör tydliggöra vilka specifika kostnader som räknas av från biståndet och säkerställa att de avräkningar som görs helt är i enlighet med Dac-reglerna.

Särskilt yttrande

Ökad förutsägbarhet i biståndet, punkt 1 (V)

Hans Linde (V) anför:

Utrikesutskottet har valt att i sitt betänkande vara tydliga med att avräkningarna måste redovisas på ett transparent sätt och att den översyn som ska genomföras blir heltäckande och utgår från Riksrevisionens granskning. Det är ett ställningstagande som Vänsterpartiet välkomnar och därför har vi valt att inte reservera oss på dessa punkter. Men vi önskar tydliggöra vad vi förväntar oss när det gäller ökad transparens och den kommande översynen av avräkningarna.

Öppenhet har länge varit ett honnörssord inom svenskt bistånd. Genom satsningen Openaid, som lanserades 2011, redovisas det svenska biståndet på ett förhållandevis transparent sätt, även om satsningen har fått kritik för vissa brister. På webbplatsen openaid.se går det att läsa i viss detalj hur biståndet fördelas på olika områden, till olika länder och inom olika insatser. Det går bl.a. att hitta information om biståndet för 2015, indelat i sex huvudkategorier. Den i särklass största, som uppgår till 20,2 miljarder kronor, är flyktingmottagande i Sverige. Den som vill läsa vidare om denna post, som är nästan lika stor som de andra och tredje största posterna tillsammans, möts av en förklaring på en mening: Avräkning från biståndsbudgeten för kostnader relaterade till flyktingmottagning i Sverige, som klassificeras som bistånd av OECD/Dac. Det finns ingen specificering av vad dessa dryga 20 miljarder kronor finansierar och ingen tydligare förklaring. Det står inte heller att den summa som faktiskt avräknades från biståndet för flyktingmottagande under 2015 var knappt 8,9 miljarder kronor, och att den summa som redovisas är avräkningarnas storlek enligt den modell regeringen använder, men som denna gång inte gick att tillämpa fullt ut. Denna brist på transparens är ett stort problem och måste åtgärdas. Regeringen ska löpande redovisa vilka migrationskostnader som avräknas i Openaid.

Regeringen aviserar i skrivelsen en översyn av modellen för hur avräkningarna beräknas. Den nuvarande modellen innehåller flera brister som beskrivs ovan. Dessa brister behöver analyseras noggrant för att man ska kunna finna en så ändamålsenlig modell som möjligt. Vänsterpartiet anser att det finns flera alternativ att beakta i en sådan översyn. Den nuvarande modellen beräknar inte de faktiska kostnaderna för flyktingmottagandet, vilket beskrivs närmare ovan. En anledning till de stora variationerna i avräkningarnas storlek är att de bygger på prognoser med stor osäkerhet. Budgetarna för 2016 visar tydligt de brister som finns och vilka konsekvenser de får. Ett sätt att öka förutsägbarheten skulle vara att använda kostnaderna för flyktingmottagandet för föregående år som underlag för avräkningarna för det kommande året. Det skulle också innebära att man finansierade faktiska kostnader, även om det var kostnader för föregående år. Migrationsverket har

redan delvis börjat använda denna princip. I verkets senaste prognos från oktober 2016 beräknas dygnskostnaden utifrån årsredovisningen för 2015, i stället för som i tidigare prognoser utifrån prognostiserade kostnader och utgifter. Statsbudgeten får inte finansiera kostnader från föregående år, men det skulle i detta fall inte handla om att finansiera tidigare kostnader utan endast att använda tidigare utfall som prognos för kommande avräkningar. En sådan lösning skulle göra avräkningarna mer förutsägbara, och ändringsbudgetar skulle aldrig behöva bli nödvändiga. Denna möjlighet bör regeringen ta med i sin översyn av modellen.

Ett annat alternativ är att ta fram en modell som mycket tydligare bygger på Migrationsverkets prognoser och tar hänsyn till när asylsökande väntas söka asyl i Sverige och beräknar antalet dagar i asylprocessen under budgetåret utifrån prognoserna. Även detta bör regeringen ta i beaktande i översynen av modellen. I den nuvarande modellen räknas antalet dygn från ankomst till kommunplacering. I Tyskland räknas dyggen från bifallen asylansökan och ett år framåt. I Storbritannien räknas antalet dygn från asylansökan till att asylbeslut fattas. I framtagandet av en ny svensk modell bör dessa alternativ utredas. Den tyska modellen medför större förutsägbarhet och omfattar färre personer eftersom endast de som får asyl inkluderas.

Antalet dygn är däremot konstant eftersom riktlinjerna från OECD/Dac begränsar möjligheterna att göra avräkningar till en ettårsperiod, och asylbeslut inte finns som en slutpunkt som i den brittiska modellen. Riktlinjerna från OECD/Dac säger dock att avräkningarna inte får finansiera kostnader för integrationsinsatser, vilket är en viktig del av insatserna för den som fått uppehållstillstånd. En avgränsning mellan dessa insatser och de som får finansieras enligt riktlinjerna kan vara svår att göra. Denna fas av mottagandet kan också anses mindre motiverad att finansiera denna väg. En närmare undersökning av den tyska och brittiska modellen bör inkluderas i regeringens översyn.

Riksrevisionen menar att regeringen i större utsträckning bör använda Migrationsverkets anslagskredit för att minska ändringsbudgeteringen. Vänsterpartiet instämmer i Riksrevisionens bedömning att det vore ett bra sätt att hantera eventuella ökade kostnader under innevarande budgetår, med vissa begränsningar. Det skulle leda till en större förutsägbarhet inom biståndet. Möjligheten att använda anslagskrediter bör därför inkluderas i översynen av modellen.

Den nuvarande modellen för att beräkna avräkningarna har resulterat i stora variationer i avräkningarnas storlek mellan olika år, eftersom antalet asylsökande har stor betydelse för hur stora avräkningarna blir. Sverige är också det land som gjort störst avräkningar under de senaste fem åren. Regeringen har nu satt ett tak för avräkningarna som innebär att maximalt 30 procent av biståndsbudgeten får användas till avräkningar. Detta för att Sverige ska leva upp till det av FN fastslagna 0,7-procentsmålet, även om man understiger det av riksdagen fastslagna enprocentsmålet. Vänsterpartiet menar att detta tak är för högt både för att det urholkar biståndet och för att det medger

alldeles för stora variationer i de belopp som används till faktiskt bistånd, vilket minskar förutsägbarheten och långsiktigheten inom biståndet. Även möjligheten att införa ett lägre tak för avräkningarna bör ingå i översynen av modellen för avräkningarna.

Sammantaget vill Vänsterpartiet att regeringen i sin kommande översyn bör eftersträva att ta fram en ny modell för avräkningarna som

1. innebär en ökad förutsägbarhet i svenskt bistånd
2. innebär att avräkningarna för asylkostnader tydligt och långsiktigt minskar
3. följer OECD/Dac:s riktlinjer
4. innebär att avräkningarna redovisas och följs upp på ett transparent sätt
5. utgår från de verkliga kostnaderna för asylsökande.

Regeringen bör ta ovanstående i beaktande i den kommande översynen av avräkningarna från biståndet.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2016/17:64 Riksrevisionens rapport om förutsägbarhet och långsiktighet inom biståndet.

Följdmotionerna

2016/17:3580 av Hans Linde m.fl. (V):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om hur man löpande ska redovisa hur avräkningarna från biståndet för migrationskostnader förhåller sig till biståndets mål, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen löpande ska redovisa vilka migrationskostnader som avräknas i Openaid och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör få i uppdrag att genomföra en oberoende översyn av i vilken mån avräkningarna från biståndsbudgeten är förenliga med OECD-Dacs riktlinjer och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den kommande översynen av avräkningarna från biståndet och tillkännager detta för regeringen.

2016/17:3591 av Sofia Damm m.fl. (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med en redogörelse för hur stora ändringsbudgetar ska kunna undvikas och transparensen öka och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tydliggöra de kostnader som räknas av från biståndet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en översyn bör göras för att säkerställa att regeringens avräkningar är i enlighet med rådande regelverk och tillkännager detta för regeringen.

2016/17:3595 av Karin Enström m.fl. (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med en plan för hur biståndet framöver ska kunna

vara effektivt, bättre planerat och mer transparent budgeterat med tydliga kostnadsberäkningar och en god beredskap för hur omfördelningar ska kunna ske under pågående budgetår och tillkännager detta för regeringen.